

במעמני דויהא. מה שהקשתי על פירוש הקונטרס בסוף כירה (שבת מז. ד"ה גגללא) והמוליא יין (שם עמ). מפורש **סס: מן עומרי שיבליא.** והא דמניא בפרק בתרא דמעשר שני (מ"ח) אמר ר' יהודה בראשונה היו שולחין אלל בעלי הצמים צמדמיוט מהרו והמקיני פירותים עד שלא הגיע שעת ציעור עד שצא ר' עקיבא ולימד כל פירות שלא צאו לעונות מעשרות פטורים מן הציעור הכא ר"ג קודם לרבי עקיבא היה:

בתר דעברוהו. פירוש והיה לו חבר ר' אלעזר בן עזריה

שהיה נשיא עמו לכן אמר צאנפי צבראה: **אן דימא מעברין.** פירש בקונטרס משום דתקופה דלורייתא דכתיב (שמות לד) חג האסיף תקופת השנה וקשה לרבי נמי דלורייתא דכתיב (דברים טו) שמור את חדש האציב וכן פירות האילן (שמות כג) וחג הקציר כצורי מעשיך ונראה דהיינו טעמא דתקופה משום דאי אפשר לטעות זה אלל בפירות האילן וצאנפי עבידי דטעו צבו:

אין מעברין השנה אלא ביהודה.

והא דר' עקיבא עיבר השנה צנהרדעא צריש פרק האשה שלום (יבמות דף קטו. וסס) ונהרדעא מחולה לרין צאני רבי עקיבא שלא הניח כמותו צארין ישראל דלמרינין בסוף צרכות (דף סג.) וא"ת והא אמרינין צבו צורר (לקמן דף טו. וסס) ר' חייא צר זונקין ור"ש צן יהולדק הוו קאולי לצבר השנה צעסיא ועסיא חולה לארץ דלמוכה צחוקת הצמים צ"צ צ"ג (שם דלמרי כל שהראה הקצ"ה למשה חייב צמעשר למעוטי עדרכסיק עסיא ואספמיא ואין לומר דלא הניחו כמותם דהא ר"ל קרי להו רועי צקר ויש לומר דעיצורא דהתם היינו חיסוב צעלמא כמו ועיבר ג' שנים זו אחר זו דרבי עקיבא לקמן (דף יב.) דלמרי צ"ד וישנו וקצבו צאל שרלא דמע דהתם שנה צביעות היתה ומניא לקמן דאין מעברין צצביעות וא"ל דר' עקיבא חושצנה צעלמא עבר צנהרדעא אלל דלרבי עקיבא שלא הניח כמותו סמכו ואדר"ש צן יהולדק לא סמכו והדור עבוד חושצנה דצרכות (דף סג.) משום מעובדא דחנייה דקציעות (מג. שם) עצד וצירושלמי אמרינין צדיא דכשאין יכולין לעבר אותה צארין ישראל מעברין אותה צחולה לרין ירמיה ויחוקל צרוך צן נריה עיצרו צרוך לרין והדר מייתי עובד' דחנייה וקשה קלת דצרכות (סס) נפקא לן מדכתיב כי מניין תלל תורה וגו' והכל מייתי מלשכנו דרשאו:

ראיה

קפי קמאי. רצן גמליאל שהיה נוהג שררה וזרק מורה בתלמידים כלאשכחן צצכרות (דף לו.) וצצרכות (דף לו.) וצראש השנה (דף כה.) דלעריה לר' יהושע ואפ"ה קמני ציה וצפרא מילמא צאנפאי וצאנפי צבראי ורצן שמעון צריה דהוה מעינוותני צבראי דלמרינין צהצוכר את הפועלים (צ"מ דף פה.) לא אמר צאנפי צבראי: **דומן ציעורא מטיא.**

שנה שלישית או ששית לשמיטה. כל מי ששייה מעשרותיו של שנה ראשונה ושייה חייב לצעך עכשיו תרומה ניתן לכהן ומעשר ראשון ללוי ומעשר עני לעני ומעשר שני מצבער צכ"מ שהוה שאס לא העלהו לירושלים קודם פסח היה מצערו ערב פסח ומתודה צעמני הקודש: **מעעני ויחא.**

מקום קיצון היותם להתחמם זה על זה. צגלל הוי זיתים מצוין וצדרוס חטים מצוין. גליל ודרום מא"י הן ואין צריך להודיען על העיבור שקרובים הן לצ"ד אלל לצני גולה שרמזים מא"י צריך להודיעם על העיבור שלא יאכלו חמץ צפסק: **דילמא צבר ועצבו.** לרין גמליאל מנשיאותו עשה עניו: **על הצבי.** אס לא ציילה התצובה מעברין דקרא כתיב (שמות יג) צבדש הצבי. ואית דמרששים לפי שאין להם מהיכן להקריב העומר וקשה לי דלמרינין לקמן על שלל ארלות מעברין את השנה על שמים מהן מעברין ואס ציילה צבואה ציודה ולא צישה צעבר הידן וצגליל מעברין השנה ואי טעמא משום עומר הוא הרי ציילה התצובה ציודה: **ועל פירות האילן.**

אס מתחלה צישהל יומר מומן העצרת מעברין שעצרת זמן הבצת ציכורים דכתיב (צמדבר כח) וציום צריך לערוה ולעלות פעם אחת: **ועל הפקופה.** צין על תקופת תמוח שמתעבת ונמשכת שאין תקופת תשרי נופלת עד עובר חג מעברין דנפקת לן לקמן י"ג.] מקרא צין על תקופת טבת שנמשך זמנה עד ט"ו צניסן שהצבת העומר דילה צמוך תקופת טבת מעברין לדחות את המועדות דלקמן (דף ק"ג.) **וצומן שאני צאחד.** מן השנים שמתעברת שנה עליהן הכל שמחין שאין חוששין צחית הפסח לפי שאין התצובה ראויה ואין איסור חדש נלרין צעיהס אלל כשאני צראוי ליקצר והשהה מתעברת על הפירות והתקופות עצמינין זומן איסור חדש נלרין עליהן: **ה"ג רשצ"ג אומר על הפקופה ולי"א:** אף: **אניעיא להו על הפקופה שמיין.** שאס התקופה נופלת כתיקונה צתחלת תשרי והס מעברין השנה צצביל דצרים אמריס ודומין את החג צמוך ימות החורף חודש נמלא עולי רגלים מצטערין

צגשמים לפי שהעמים הולכין אחר תקופת החמה לפיכך כשהיא צריכה לעבר על פירות האילן זה מצטרף עמו היו שמחין או דילמא על התקופה לחודה מעברין ומפני שעיצורה מן המורה אתה רשצ"ג למיפלג: **על שלל ארלות.** שלא הגיע אציב שלהן או שרואין צ"ד שמתחלה צהן זמן צישול פירות האילן מעברין. שלשן מא"י הס: **על שמים מהן.** אפילו על עבר הידן והגליל מעברין דהואיל וצבואה דא"י לא מטא אציב לא קרינין ציה חדש הצבי ועל אחת מהן אין מעברין אפילו לא הגיע והגיע צעבר הידן והגליל אין מעברין דהואיל ומציאין עומר מעבר הידן או מגליל דמנן צמנחות (דף קד.) כרמל כך ומלל צעינין מיכן אמרו אין מציאין עומר אלל מן הקרוב לירושלים דהיינו יהודה לא ציבר הקרוב לירושלים מציאין אותו ממקום רחוק ומעשה שצא עומר " מגנות צריפין כו' ופתי הלחם צצבעת עין סוכר: **וצומן שיהורה אחד.** מן המנחות הכל שמחין לפי שאין עומר צה להיות מנהה מן המוצבר אלל מיהודה הלכך אס צציל ציהודה ועיצורה צצביל השמים כשמגיע זמן העומר כבר יצשו צבואות צציהודה ואנו כך ומלל צעינין וצריך להציאו משאר ארלות " ועוד שאס ציבר יהודה ורואין ציצור שראוי להציא העומר וצ"ד מעברין צצביל השמים מאריכין עליהם זמן איסור חדש קשה להם הדבר אלל צשלא ציבר יהודה וצאחת מהשמים אין קשה להם אע"פ שראוי להציא מהג' לפי שמנחות להציא מיהודה: **אין מעברין אס השנה אלל.** צצ"ד הקצוב צציהודה: **שניו של מקום.** ירושלים והוא צציהודה: **שהחדש מסכסה נו.** שהלצנה אינה נראית צעליל לכל העולם דכתיב חדש צכסה: **הוי אומר זה ראש השנה.** שחגה צראש חדש הוא אלל שאר חגים צאמנע החדש הס וכתיב (מהלים פא) כי חק כלומר חק ישראל עושין צבאות חג דהיינו קידוש החדש הרי הוא כמשפט ומשפט ציום דכתיב (דברים כה) ציום הנמילו את צניו דלמרינין צאחד דיני ממונות (לקמן דף ל'.):

צשני

(א) [מוסף פ"ב, צ"ל (ב) יסגא לעלס וצ"ל צכמוך. (ג) צ"ל ערקין וצ"ל צמוספ"י. (ד) [מוספתא פ"ב, (ה) [סס, (ו) [סס, (ז) צילה טו. ר"ה ח, (ח) [ר"ה כה: מגילה (כא, ט) [מוספתא פ"ב, (י) צ"ל מגנות, (יא) ועוד הוי ציבר כ"ל רש"ל, (יב) וצ"ל מוספתא שבעות (ל) ד"ה ורואה, (מ) ד"ה ורואה,

תורה אור השלם

1. כי אם אל המקום אשר יבחר י' אלהיכם מקל שבטיכם לשום את שמו שם לשבנו תדרשו ובאת שמה;

2. תקעו בחרש שופר בפסח ליום חגגו;
3. כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב;

גליון הש"ם

נברא ועל אחד מהן אין מעברין. עין ר"ה דף כל ע"ה מוספתא ד"ה כ:

מוסף רש"י

תקעו בחרש. צבדש. צבדש הלצנה (תהלים פא ד.) שהחדש מהבשה בו. לחרוקים. כגון שמירת לצני מערב וערביה לצני מורת, לפי שקטנה היא סמוך לחודש (ר"ה ט) שהלצנה מתקשה צו שאינה נראית לכל אדם אלא שמרית ליושבי מורת וערביה ליושבי מערב, דלמרי צריה (כ:) עשרים וארבע שעות מתקשה קיפאל (ביצה טו.) מה משפט ביום. נפקא לן בצמחדדין (לד:) מיהיה ציום הנמילו את צניו, ציום אחת מפיל נחלות טו' (ר"ה טה) אורעה כל הפקפה כולה להיות צין (מגילה כא.)